

ที่ นศ ๐๐๑๘.๑/ว ๑๔๖๑

ถึง สำนักทะเบียน ทุกสำนักทะเบียน

พร้อมนี้ จังหวัดขอส่งสำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๙.๖/ว ๕๓๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติงานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการ มาเพื่อทราบและกำชับ ตรวจตรา แจ้งเวียนให้บุคลากรทางการทะเบียนถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ต่อไป

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐-๗๕๓๔-๐๗๓๘
www.pokkrongnakhon.com

ป.1140

ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขรับ 5094
วันที่ - ๑ มี.ค. ๒๕๖๒ เวลา ... น.

ที่ มท ๐๓๐๙.๖/ว ๕๓๑๗

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ที่ทำการปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขรับ 1701
วันที่ ๐๑ มี.ค. ๒๕๖๒ เวลา ... น.

เรื่อง กำชับการปฏิบัติงานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และปลัดกรุงเทพมหานคร

ด้วยกรมการปกครองได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทะเบียนเป็นจำนวนมาก ว่ามีการกระทำทุจริตและเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีผลต่อภาพลักษณ์ของหน่วยงานในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชนและความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียน จึงขอให้จังหวัดและกรุงเทพมหานครแจ้งนายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นทุกคนให้กำชับ ตรวจตรา เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทะเบียนให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการโดยเคร่งครัด ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และระเบียบแบบแผนของทางราชการ ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จรรยาบรรณข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียนพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ ทั้งนี้ หากพบการกระทำความผิดหรือมีการทุจริตต่อหน้าที่ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ทั้งทางอาญาและวินัยอย่างเด็ดขาดโดยไม่เห็นแก่พวกพ้อง หากผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานปล่อยปละละเลยจนเกิดการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือประชาชนได้รับความเดือดร้อน ให้จังหวัดและกรุงเทพมหานครพิจารณาลงโทษสถานหนัก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

รักษาราชการแทน
(อาทิตย์ บุญญะโสภัต)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารการทะเบียน
ส่วนป้องกันและปราบปรามการทุจริต
การทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน
โทร. ๐-๒๗๙๑-๗๒๑๑

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

ให้ส่วนราชการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในส่วนราชการนั้นตามหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการตามวรรคสอง ให้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

มาตรา ๗๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการอันมิใช่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน นำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพัฒนา

หมวด ๖
วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศนอกจากต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ

(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที

เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วครั้งคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๕) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาตรา ๘๒ (๑๑) มาตรา ๘๓ (๘) และ (๑๐) และมาตรา ๘๕ (๘) ให้ใช้สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎ ก.พ. ดังกล่าวใช้บังคับ

ผนวก ข

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง จรรยาบรรณข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียน พ.ศ. 2545

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 73 บัญญัติให้รัฐต้องจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการและลูกจ้างของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ โดยที่งานทะเบียนเป็นงานที่สำคัญประการหนึ่งของกระทรวงมหาดไทย เป็นฐานข้อมูลที่มีความสำคัญต่อบุคคล ชุมชน ท้องที่และเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ การปฏิบัติงานทะเบียนจึงเป็นการปฏิบัติงานที่ผู้ปฏิบัติต้องเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาของงาน และความสำคัญของงานทะเบียนที่จะส่งผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของประชาชน ความสงบเรียบร้อยของสังคม ความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว รวมทั้งเพื่อเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติให้ข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียนปฏิบัติงานอย่างมีมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม และเพื่อเป็นการปลุกจิตสำนึกข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียนให้มีจิตสำนึกที่ถูกต้อง มีทัศนคติและค่านิยมในคุณค่าใหม่ของข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รักษามาตรฐานแห่งความดี ธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี เกียรติคุณ ความเลื่อมใสศรัทธา ได้ผลสัมฤทธิ์ของงาน ได้รับการยกย่องและยอมรับจากบุคคลทั่วไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 จึงกำหนดให้มีจรรยาบรรณข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานทะเบียนเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. จรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานทะเบียน

1.1 พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ พึงไม่แสวงหาประโยชน์อื่นใดจากผู้มาขอรับบริการ พึงไม่ใช้ทรัพย์สินหรือข้อมูลข่าวสารของทางราชการเพื่อหาและเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น

1.2 พึงปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวัง ละเอียดรอบคอบ ยึดระเบียบกฎหมายเป็นหลักในการปฏิบัติงาน

1.3 พึงมีความใส่ใจและรับผิดชอบ หมั่นตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุงข้อมูลการทะเบียนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

1.4 พึงมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาขอรับบริการ ด้วยความเต็มใจใส่ใจและอุตสาหะ พึงหลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์ การโต้แย้งแสดงความฉุนเฉียวกับประชาชน ที่ไม่รู้หรือเข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องที่มาติดต่อ

1.5 พึงมีทัศนคติที่ดี มีกิริยาวาจาสุภาพ ให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังสามารถให้สำเร็จ เสียสละ เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ ยึดมั่นในหลักการปฏิบัติงานให้ถูกต้องและเป็นธรรมแก่ประชาชน

1.6 พึงแจ้งเหตุขัดข้องเกี่ยวกับการให้บริการแก่ผู้มาขอรับบริการทราบ และแจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่าจะสามารถแก้ไขได้เวลาใด พึงแนะนำและชี้แจงให้ผู้มาขอรับบริการทราบถึงแหล่งข้อมูลอื่นที่สามารถให้บริการแก่ผู้มาขอรับบริการได้ ในกรณีหน่วยงานไม่มีข้อมูลตามต้องการ

1.7 พึงใส่ใจศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ พึงละเว้นจากการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานทะเบียนที่ตนไม่รู้จริง หรือไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ อันอาจก่อให้เกิดปัญหาหรือความเสียหายแก่ราชการ หรือประชาชนได้ภายหลัง

1.8 พึงใส่ใจและร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้งานทะเบียนมีความถูกต้อง โปร่งใสและเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยรวม

1.9 พึงเชิดชูไว้ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน พึงสำนึกและรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิแห่งวิชาชีพงานทะเบียน

2. จรรยาบรรณผู้บริหารงานทะเบียน

2.1 พึงมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการยึดมั่นประโยชน์ของแผ่นดินและความถูกต้องเป็นธรรม

2.2 พึงปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เอาใจใส่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตงานทะเบียนอย่างเด็ดขาด จริงจัง

2.3 พึงปฏิบัติและบริหารงานให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส ใส่ใจตรวจสอบ แก้ไขปัญหาและให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

2.4 พึงเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ เรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล งาน และองค์กร มีความคิดริเริ่มและตื่นตัวในการปรับปรุงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพอย่างไม่หยุดนิ่ง

2.5 พึงใส่ใจในการปรับปรุงและพัฒนางานและบุคคล เพื่อสร้างมาตรฐานแห่งอาชีพงานทะเบียนที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการที่ประชาชนพึงพอใจ

2.6 พึงปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ใช้ทรัพยากรของทางราชการอย่างคุ้มค่า เกิดผลดีแก่หน่วยงานและส่วนรวม ยึดหลักการประสานสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม

2.7 พึงสร้างและกระตุ้นจิตสำนึกต่อส่วนรวม ในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม เชิดชูคุณธรรม และกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุคคลอื่น

2.8 พึงสร้างความรักสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี

2.9 พึงสำนึกและรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิแห่งวิชาชีพ และจรรยาบรรณงานทะเบียน

3. จรรยาบรรณนายตรวจการทะเบียน

3.1 พึงมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ทำงานอย่างมีหลักการ มีระเบียบ มีเหตุผลที่ถูกต้อง มีความซื่อตรง จริงใจ บริสุทธิ์ใจต่องาน พึงมีการวางแผนการตรวจก่อนปฏิบัติงาน โดยมีการปรับปรุงแผนให้เหมาะสมกับสถานการณ์เสมอ สามารถปฏิบัติได้จริง ติดตามและควบคุมดูงานที่ตนรับผิดชอบอย่างเพียงพอ

3.2 พึงรักษาไว้ซึ่งหลักการตรวจที่สุจริตและเที่ยงธรรม เสนอรายงานการตรวจอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติและความลำเอียง ชี้แนะข้อบกพร่องที่เกิดจากการปฏิบัติงานแก่ผู้ปฏิบัติงานโดยสุจริตใจ

3.3 พึงปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตงานทะเบียนด้วยความรับผิดชอบอย่างจริงจังและเด็ดขาด

3.4 พึงละเว้นการให้ความร่วมมือสนับสนุนการกระทำของข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ที่มีเจตนาทำการทุจริตโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง

3.5 พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง มีความน่าเชื่อถือและพึงละเว้นจากการประพฤติปฏิบัติใด ๆ ที่ไม่เหมาะสม อันอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการได้

3.6 พึงใช้ความรู้ความสามารถที่ถูกต้องตามหลักวิชาด้วยความซอบธรรม สุขุม รอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่ ศึกษาและสังเกตด้วยวิจารณญาณที่มีคุณธรรม ยึดมั่นในการรักษาประโยชน์ประเทศชาติและประชาชน

3.7 พึงเป็นผู้มีความรู้พื้นฐานในวิชาการ งานที่จะทำการตรวจ มีความรู้ ความชำนาญในงานที่ตนรับผิดชอบอย่างเพียงพอมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะตรวจมีความกระตือรือร้นที่จะขวนขวายหาความรู้ พัฒนาตนเองให้มีทักษะ มีขีดความสามารถ และมีมาตรฐานในการตรวจ.

3.8 พึงทำการตรวจอย่างสร้างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและปรับปรุงหน่วยงาน หรือบุคคลที่รับตรวจ โดยไม่มุ่งการจับผิด มีจิตสำนึกที่จะแก้ไขปัญหาและพัฒนางานทะเบียน

3.9 พึงเชิดชูไว้ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน พึงสำนึกและรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิแห่งวิชาชีพงานทะเบียน

ประกาศ ณ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ) วันมูหะมัดนอร์ มะทา

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย